

vendien kun je zo voorkomen dat de bedrijven gedwongen worden in en hoogseizoen van drie weken de inkomsten voor een heel jaar te verwerven. Een probleem bij de vakantiespreiding is, dat er zo'n groot aantal mensen en instellingen bij betrokken is. Die allemaal op één lijn krijgen is niet gemakkelijk.

Hoewel de Rijksoverheid dus veel probeert te doen om de recreatie in eigen land te bevorderen, zien we dat vooral de lagere overheden de bedrijven allerlei lasten gaan opleggen waardoor ze in hun functioneren worden belemmerd. Zo wordt het beleid van de rijksoverheid op lager niveau weer doorkruist.

Die belastingen kunnen extreem hoog oplopen en hun invloed wordt toch te vaak onderschat. Moet voor een vaste standplaats nog eens honderden guldens aan belasting betaald worden, dan wordt het product te duur. De RECRON signaleert dat voor veel mensen het plafond al is bereikt.

Een ander knelpunt bij de overheid is het verschil tussen facet- en sectorbeleid. Het Structuurschema Openluchtrecreatie valt onder Landbouw en Visserij, de nota Toeristisch beleid onder Economische Zaken. Dit leidt tot botsingen, op rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau. Op provinciaal niveau via de streek- en TROP-plannen en op plaatselijk niveau via de bestemmingsplannen.

Voor de bedrijven zijn de bestemmingsplannen het meest bepalend. Die plannen kunnen zo knellend zijn, dat geen promotiecampagne daar tegen op kan. De bestemming 'verblijfsrecreatie' blijkt vaak aan zoveel beperkingen onderhevig dat bedrijven niet voldoende kunnen inspelen op maatschappelijke ontwikkelingen. In veel bestemmingsplannen is het helaas zo, dat exact aangegeven is, waar welke kampeermiddelen moeten staan. Inspelen op nieuwe ontwikkelingen betekent dan bestemmingsplanherziening, een lange procedure met veel haken en ogen.

Wat ziet de RECRON als oplossing?

Het zou voor ons een enorme verbetering betekenen, als alleen de functie 'verblijfsrecreatie' in het bestemmingsplan aangegeven werd. Voor het verder invullen van die functie bestaan andere instrumenten, zoals de exploitatievergunning, het sectorinstrument bij uitstek. Deze vergunning, die door het gemeentebestuur wordt afgegeven, kan worden aangepast zonder de lange procedure van bestemmingsplanherziening. In deze visie worden we gesteund door andere instanties op het gebied van de verblijfsrecreatie, zoals de Kampeerraad.

Een aantal gemeentebesturen begint nu ook de noodzaak van een flexibeler beleid in te zien, maar veel andere zijn nog niet zo ver. Die zien in de starre bestemmingsplannen een zekere veiligheid, die verloren gaat wanneer de plannen te gemakkelijk kunnen worden gewijzigd.

Intussen blijft het voor de bedrijven moeilijk

werken. Sommige raken achterop bij ondernemingen die wel flexibel kunnen opereren. De autonomie van de gemeenten heeft op die manier verstrekende gevolgen. De concurrentiepositie van de bedrijven wordt zo namelijk niet bepaald door de eigen inbreng van de ondernemer, maar door externe factoren, waarop hij geen invloed heeft. De RECRON pleit dan ook voor een meer homogeen beleid en een grotere integratie.

Daarbij moeten de plannen ook beter op elkaar worden afgestemd. We dienen ons te realiseren dat de koek op is, verhoging van het aantal overnachtingen in de ene regio betekent verlies in een andere.

Zijn er nog meer knelpunten?

Hoewel op dit moment wat minder urgent, blijft voor veel bedrijven de sanering een

Bedrijven

In Nederland zijn rond de 5000 bedrijven werkzaam in de verblijfsrecreatie. Op het land zitten 3.300 bedrijven, aan het water 1.200, terwijl 500 bedrijven zowel verblijf op het droge als een ligplaats voor boten bieden. Er zijn 3.700 bedrijven in particulier bezit en 1.300 in bezit van verenigingen, gemeenten, recreatieschappen e.d. met name zijn dit de watersportbedrijven. Samen zetten de bedrijven f 1.500 miljoen per jaar om en afhankelijk van het seizoen biedt de sector werk aan tussen de 10.000 en 23.000 mensen met een gemiddelde van 14.000 manjaren. De indirecte werkgelegenheid wordt op nog eens 9000 manjaren geschat. Bij de Recron zijn iets meer dan 1.000 bedrijven aangesloten, die in drie categorieën verdeeld kunnen worden;

- de verblijfsrecreatiebedrijven zoals campings, bungalowparken, conferentieoordn e.d., de Recronleden hebben ongeveer 80% van alle geregistreerde overnachtingen;
- de waterrecreatiebedrijven, jachthavens, bootverhuurbedrijven e.d., bij de Recron ongeveer 25% van alle verhuuren van boten;
- de dagrecreatiebedrijven, expositieparken, dierentuinen, pretparken, met 60% van alle bezoeken per jaar.

groot probleem. Die sanering wordt deels afgedwongen door de overheid, maar geld is er niet meer voor. Ook aan de haalbaarheid wordt trouwens nu getwijfeld.

Maar anderzijds maakt ook de marktconstellatie aanpassingen noodzakelijk. We zitten met een jonge bedrijfstak, dat is aan alles merkbaar. Na een gigantisch snelle ontwikkeling komen we in rustiger vaarwater. Een aantal bedrijven blijkt nu te zijn achtergeraakt, zij voldoen niet meer aan de eisen die tegenwoordig gesteld worden. Die bedrijven zullen een stuk gezondmaking moeten doormaken.

Dat geeft dan weer problemen op het gebied van de ruimtelijke ordening, als voor bijvoorbeeld uitbreiding van het areaal in het bestemmingsplan geen plaats is. Sinds de komst van de vrije zaterdag is de recreatie een indringer geworden in het agrarische buitengebied. De landbouw

heeft in dit gebied vanouds de sterkste claims. Maar de recreatie bleek een snel groeiende sector en vormde al gauw een bedreiging voor de traditionele gebruikers. Ook natuur- en landschapsbeschermers voelen zich door de recreatie-sector vaak bedreigd. Er zijn dus in dat buitengebied drie groepen waarvan de belangen zorgvuldig tegen elkaar moeten worden afgewogen. Dat houdt in, dat de recreatie niet altijd kan binnen halen wat ze graag zou willen.

In het overleg tussen de belangengroepen ervaren we wel dat we nieuwkomers zijn, we onderhandelen duidelijk vanuit een achterstandpositie. Vooral de agrarische bedrijven zijn sterk geworteld in de plaatselijke organisaties en politieke partijen. Maar er wordt gelukkig steeds meer zinvol overleg gepleegd. Bijvoorbeeld in de begeleidingscommissies bij de herziening van streekplannen voor het buitengebied. We moeten tenslotte niet vergeten dat ook de RECRON groter is geworden. De overheden weten dat er een overkoepelende organisatie is, die de belangen van de recreatie-sector behartigt.

Zijn er geen interne tegenstellingen binnen de RECRON?

Natuurlijk kom je er al gauw achter dat de bedrijven niet allemaal dezelfde belangen hebben. Wat goed is voor het ene bedrijf, hoeft nog niet goed te zijn voor het andere. De belangen kunnen echter ook tegengesteld zijn. Als de waterbedrijven de bruggen langer open willen hebben en er ligt een attractiepark in de buurt, vermindert daarvan de bereikbaarheid. Als een attractiepark er bungalows bij willen hebben, is dat slecht voor andere bungalowparken in de buurt.

De RECRON kan de individuele bedrijven niet voorschrijven, wat ze wel en niet moeten doen. We kunnen wel naar de overheid toe duidelijk maken, dat het aanbod van nieuwe attracties in overleg geregeld moet worden en dat ze voorzichtig moet zijn met het sturen van nieuwe projecten.

Komt de overheid met subsidiemaatregelen, dan moet er voor gezorgd worden, dat en zo breed mogelijk scala van bedrijven daar profijt van kan hebben. Steun mag niet concurrentievervalsend werken en dat komt nu nog al eens voor. Je ziet bijvoorbeeld in veel provinciale plannen dat de overheid genegen is gelden beschikbaar te stellen voor projecten, als daarin meer wordt geïnvesteerd dan f 2 miljoen gulden. Kleinschalige bedrijven vallen dan bij voorbaat af. Elke ondernemer heeft de vrijheid om een nieuw bedrijf op te zetten, maar zo werkt het spel van de vrije concurrentie niet meer.

Welke mogelijkheden zijn er voor de bedrijven om te blijven voortbestaan?

Voor de kleine bedrijven zonder voorzieningen zal het moeilijk worden. Toch zijn er